

Iwona Baławajder-Brożek
Iwona Bielec
Kazimiera Wójcicka
Bożena Markiewicz-Golas
Agnieszka Rabiej
Agnieszka Kawalska-Wojtas
Maria Plewka-Penafiel
Wioletta Szrejder

KOSMICZNA PODRÓŻ

– projekt zajęć dla dzieci 5-6 letnich

ZAKŁADANE EFEKTY:

Dziecko potrafi:

- w skupieniu wysłuchać czytanego tekstu,
- zapamiętać informacje zawarte w tekście,
- działać zgodnie z instrukcją,
- przelać płyn z naczynia do naczynia,
- podejmuje próbę określenia objętości płynu,
- posługiwać się określeniami tyle samo, więcej, mniej,
- przedstawić swój projekt w formie plastycznej,
- zorganizować sobie miejsce pracy,
- wyciszyć się i zrelaksować,
- uświadomić sobie i określić za pomocą symbolu aktualnie przeżywane emocje.

PRZEBIEG:

I. LIST OD KOSMITÓW

- 1 *Odczytanie listu w obecności wszystkich adresatów.*
- 2 *Próba odkrycia kto go wysłał.*
- 3 *Przeczytanie podpisu po krótkiej rozmowie.*

„Kochane dzieciaki”

Byliśmy wczoraj wieczorem w Waszym przedszkolu. Przygotowaliśmy dla Was niespodzianki i chcieliśmy się z Wami pobawić, niestety nikogo nie zastaliśmy. Było już późno i musieliśmy wracać na naszą planetę. Ale nie martwcie się! Niespodzianka została. Ślady naszych stóp doprowadzą Was do niej. Wasza Pani będzie przewodnikiem, bo z Nią udało nam się porozmawiać telefonicznie.

KOSMICI

Aby wywołać większe zainteresowanie podpis może być wykonany „białym atramentem”. Nauczycielka podpala podpis, a dzieci próbują go odczytać.

II. PRZEJŚCIE TRASY ZGODNIE Z INSTRUKCJĄ

1 Pokonanie trasy.

2 Przejście przez tunel.

Trasa przebiega przez teren całego przedszkola. Oznaczona jest śladami „kosmitów” wykonanymi np. z folii samoprzylepnej. Na końcu trasy tuż przy wejściu do sali ustawiony jest tunel zrobiony np. z kartonów, lub krzeselek.

III. KOSMICZNA PLANETA – ODWIEDZINY

1 Kosmiczny taniec.

2 Wulkan.

3 Napój dla kosmitów.

4 Projekt rakiety.

5 Bajka relaksacyjna.

Przed rozpoczęciem zabawy nauczycielka przygotowała „kosmiczną scenę” w jednej z sal /można do tego celu użyć szarego papieru./ Aby wywołać większe zainteresowanie dzieci stanowiska – niespodzianki – powinny być zakryte, można je również ponumerować.

Ad 1.

W tej zabawie proponuje się wykorzystanie muzyki i elementów ćwiczeń kinetycznych /ruchy naprzemiennie/. Nauczycielka proponuje dzieciom wspólne wykonanie kosmicznego tańca.

Ad 2.

Nauczycielka proponuje przejście do kolejnej niespodzianki. Tym razem są to ukryte pod szarym papierem akcesoria potrzebne do wykonania doświadczenia „wulkan” /szklane naczynie – może być małe akwarium – wypełnione zimną wodą, mała menzurka z rozpuszczonym w ciepłej wodzie nadmanganianem potasu/. Doświadczenie polega na umieszczeniu w większym naczyniu wypełnionym wodą buteleczki z nadmanganianem potasu /przy czym należy zwrócić uwagę aby małe naczynie do momentu postawienia go na dnie akwarium było zamknięte/. Dzieci obserwują efekt, a jest to wydobywająca się z małej butelki niebieska „chmura” przypominająca wulkan.

Ad 3.

Tym razem dzieci przygotowują „kosmiczny napój” /potrzebne do tego będą dwa naczynia przezroczyste, napełnione taką samą ilością wody, po jednym kubeczku również przezroczystym dla każdego dziecka, farbki plakatowe lub inny barwnik/. Przed rozpoczęciem zabawy dzieci porównują i określają ilość wody w naczyniach, następnie nauczycielka przelewa wodę z jednego dużego naczynia do kubeczków dzieci i proponuje zabarwienie jej na kolorowo farbkami lub innym barwnikiem. Dzieci mogą porównywać ilość wody w swoich kubkach. Na zakończenie nauczycielka proponuje ponowne przelanie tym razem kolorowej wody do dużego naczynia i porównanie objętości wody w obu dużych naczyniach.

Ad 4.

Ostatnie zadanie polega na wykonaniu własnego projektu rakiety, którą dzieci powrócą na salę. Otrzymują pasek szarego papieru /ok.30-40 cm/ i rysują kolorową kredą swój własny pojazd /należy zwrócić uwagę, jak dzieci organizują sobie miejsce pracy/. Proponujemy, aby po skończonej pracy każdy usiadł na swojej rakiecie i posłuchał bajki.

Ad 5.

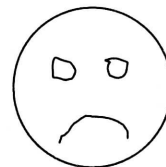
Usiądź wygodnie w swojej rakiecie i zamknij oczy. Wybieramy się w drogę powrotną do przedszkola. Czujesz, jak rakieta delikatnie zaczyna się unosić. Za oknem widzisz oddalającą się planetę kosmitów. Jest cicho i bezpiecznie. Obserwujesz migające gwiazdki i lśniący w dali księżyc. Lecisz spokojnie i lekko. Zbliżasz się do białych i różowych chmur. Wyciągasz przed siebie rękę, chwytasz kawałek różowej chmurki. Jest delikatna i bardzo miękka. Pachnie jak wata cukrowa. Próbujesz – jest słodka i bardzo smaczna.

Rakieta leci dalej. Jest coraz bliżej do przedszkola. Widać już błękitne niebo, duże żółte słończko. Czujesz na swojej twarzy delikatny powiew wiatru, ciepłe promyki słońca. Wyglądasz przez okno. Tuż przed rakieta mieni się siedmioma kolorami tęcza. Zbliżasz się do niej, przelatujesz pod kolorowym łukiem i widzisz znajomy ogród, a w jego środku budynek. Jest taki sam jak Twoje przedszkole. Uśmiechasz się do siebie bo właśnie skończyła się wielka podróż i bezpiecznie wróciłeś do przedszkola.

Policz teraz od 10 do 1. Zaciśnij ręce i oczy. Otwórz oczy.

Ad 6.

Wracamy na swoją salę, trzymając przed sobą swoje rakiety /jeśli dzieci są jeszcze zaangażowane możemy zaproponować im aby powróciły po śladach/. W sali na zakończenie zabawy urządzamy ekspozycję prac. Symbolem graficznym dzieci określają swój aktualny nastrój i umieszczają go na rakiecie.

EWALUACJA

Zajęcie przeprowadzone było w grupie 5- 6-latków, liczącej 19 osób. Było to jedno z zajęć tygodniowego projektu pt. „Podróże”. Zarówno temat, forma jak i sceneria okazały się dla dzieci niezwykle atrakcyjne. Decydujący wpływ na rozbudzenie zaciekawienia i koncentracji uwagi miały elementy tajemniczości – tak przez dzieci lubiane. Forma pytań otwartych, kierowanych do dzieci, pozwoliła im na swobodną aktywność werbalną. Mogły one odwołać się do osobistej wiedzy i wyrazić własną interpretację, opinię. Dzieci świetnie zapamiętały treść listu i potrafiły działać zgodnie z instrukcją. Okazało się, że już dzieci 5 letnie nieźle poradziły sobie z odczytaniem podpisu. Potwierdza to teorię, że zainteresowanie słowem pisanym należy rozpocząć wcześniej niż u 6-latków.

Największym zainteresowaniem cieszyły się zabawy z wodą. Wszystkie dzieci poprawnie operowały określeniami „tyle samo”, „więcej”, „mniej”. Przedłużały zabawę, co nasuwa wniosek, że tego typu zajęcia powinny być częściej prowadzone.

Doświadczenie z „wulkanem” zaciekawiło całą grupę. Niektóre dzieci chciały samodzielnie je powtórzyć. Nie było to niestety możliwe (nauczycielka nie przygo-

towała większej ilości roztworu nadmanganianu potasu). I tu nasuwa się kolejna refleksja, że dziecko uczy się nieporównywalnie więcej, czyniąc coś i angażując się w to działanie, niż słuchając kogoś kto o tym opowiada. Dzieci otrzymały obietnicę, że będą mogły powtórzyć to doświadczenie na sali. Tym razem już samodzielnie.

Ewaluacja w postaci „buziek” pokazała, że zaproponowana forma i treść zajęcia pt. *Kosmiczna podróż* dostarczyły dzieciom wiele radości i zabawy.